

Retfærdiggjort for Jesu Skuld ved Troen uforfaldt alene af Raade.

Dele to Artikler: 1) at Menneftet af sig selv ganske vist intet formaar i aandeligt Zager, og 2) at Menneftet bliver retfærdigt og saligt rent alene af Raade, uforfaldt, alene for Jesu Kristi Skuld ved Troen, er saa nye forbundne og saa fast sammenknudede, at saa, der antager den ene, maa ogsaa tilkennes den anden, og saa, der forfulder den ene, maa ogsaa forneges den anden. Den ene Artikel finder af den anden, den ene styrker den anden. Er der nogen Meddelelse af Menneftet selv i det aandelige, saa bliver vi ikke retfærdige rent alene af Raade, uforfaldt, men da hører ogsaa vore Fortjenester og Gjerninger med ind i Retfærdiggjærelsen. Men da vi rent alene af Raade, uden nogenomstændigt nyt Fortjeneste alene ved Troen paa Jesus Kristus bliver retfærdige, saa viare det, at Menneftene ingen Gavn har i aandelige Zager, saa at Menneftet aldeles intet medvirker til sin Gavn. Dette ser vore Modstandere i Vandemmet meget vel, derfor holder de sig fast paa den frie Wille. Thi de gjer sig den Begreb, at naar de fast erholdes saa meget, at der endnu i Menneftets frie Wille er Kraft til at i aandelige Zager, saa vil de ogsaa frendelighed let kunne hævde, at Menneftet bliver retfærdigt og saligt ikke helt og holdent af Raade, alene ved Troen.

Men vi kunne ikke lade den hede Træst gaa fra os. Saa vidner ogsaa den hellige Skrift, alle Profeter og Apostler magtig og endelig, at Menneftet bliver retfærdigt og saligt ikke ved de Gjerninger, han har gjeret, men rent alene af Guds Raade og Barmhjertighed, alene for Jesu Kristi Skuld ved Troen uden nogenomstændigt egen Fortjeneste. Apostelen Paulus siger klart og bestemt: „Der Kund skal tilkappes, og al Berden blive skuldig for Guds Døm. Thi ved Guds Gjerninger kan intet Skjed Gode retfærdiggjort for ham; thi ved Troen kommer Gødens Gr-

ændelse. . . Thi der er ikke forfaldt; thi alle har fundet, og den taltes Guds Wode, og de bliver retfærdiggjort uforfaldt af hans Raade ved den Fortjeneste, som er i Kristus Jesus, hvem Gud har frendt til en Raadefæl med Troen paa hans Blod“ (Rom. 3, 19-25.) Paulus siger udræffelig: intet Mennefte kan blive retfærdiggjort ved Gjerningerne; han siger, at vi alle sættes Guds Wode; det er, vor Skyld, Retfærdighed, vore Gaver i Guds Zager og andeligt. Vi har vi aldeles tabt. Saa siger, vi blive retfærdiggjorte uforfaldt af hans Raade; saledes maa og saa der ja ikke være nogen Meddelelse af Menneftet i hans Gavn, ellers kunde man ikke frendte ham af Fortjeneste. Thi den, som har saa meget af sig selv, at han af sig Wille kan hævde sig til Raaden, kan modtage Evangeliet om Søndernes Fortjeneste, kan love ja til og indvillige i den Guds Raades Skuld, han har ja noget, som kan rose sig af; saa bringer ja ogsaa Gjerninger med til sin Retfærdiggjærelse, han er ikke uden af Fortjeneste, ja Modtagelsen af Ordet vilde da for en Del være en Mark af hans Retfærdiggjærelse. Men det er tilfældet den hellige Skrift aldeles ikke, som vi velop have hørt af Apostelen Pauli Ord.

Dette bevidner den frendte, naar han siger: „Den, som holder sig til Gjerninger, tilregnes Lønnes ikke af Raade, som Skuldighed; den derimod, som ikke holder sig til Gjerninger (eller som det egentlig heter hos Paulus: den, som ikke vider), men tror paa ham, som retfærdiggjort den uandelige, som regnes hans Tro til Retfærdighed“ (Rom. 4, 4, 5.) Videre: „Men er det af Raade, da er det ikke mere af Gjerninger; ellers bliver Raaden ikke mere Raade. Men er det af Gjerninger, da er det ikke mere af Raade; ellers er Gjerningen ikke mere Gjerning“ (Rom. 11, 6.) Og: „Vi vide, at et Mennefte ikke bliver retfærdiggjort af Guds Gjerninger, men ved Troen paa Jesus Kristus“ (Gal. 2, 16.)

Men lærlig maa vi merke os is-

gænde Guds Ord af Paulus, som udræffelig skal afgjøre hele Sagen, nemlig: „Men Gud, som er sig paa Barmhjertighed, har barmhjertigt sin store Barmhjertighed, med hvilken han elskede os, gjer os, da vi endnu vare døde i vore Overtrædelser, levende med Kristus, — af Raade er vi frendte! — og med ham oprist os og sat os i Himlen i Kristus, for at han i de tilkomende Tider kunde vise sin Raades Overtrædelser i Guds Råde mod os i Kristus Jesus. Thi af Raade er vi frendte ved Troen, og det ikke af eder. Guds er Gaven, ikke af Gjerninger, for at ikke nogen skal rose sig. Thi vi er hans Verf, ikke af Kristus Jesus til gode Gjerninger, holle Gud forud har beredt, for at vi skulle vandre i dem“ (Ef. 2, 4-10.) Dette Skriftord af Paulus udræffelig, at vi blive retfærdige og salige rent alene af Guds Raade og Barmhjertighed, uden nogen var Fortjeneste. Og saa mange Ord, der er i dette Skriftord, saa mange Ord, som vi er, at Menneftet ikke medvirker til sin Gavn; og da vi have alene Guds Barmhjertighed, hans store Barmhjertighed, hans Råde, hans Gavn at talte for, at vi er blivne salige, saa kunne vi ja ikke tilfrise vore Gjerninger det; og da vi var døde i vore Overtrædelser, hvorledes har vi da kunnet medvirke? Gud har gjeret os levende og oprist os med Kristus. Nu er der dog ingen, som kan gjer sig selv levende eller oprist sig, naar han er død. Derfor siger Luther med Melte: „Saa lidt som Menneftet gjer og vider til, at han fødes og bliver et Mennefte, ligesaa lidt gjer han ogsaa til, at han gjerledes, bliver et nyt Mennefte og en levende Kristen.“ Thi en død som af sig selv ikke opstaa, Gud, siger Paulus, har sat os i Himlen, og alle vi selv, i Kristus Jesus bærer af vor frendte, derfor maa vi ikke tilfrise den frie Wille den. Det er ikke af os, men Guds Gavn er det; derfor er det ja uandeligt, at Menneftet ikke medvirker til sin Gavn, ellers var ja Saligheden for en Del af os selv og ikke rent alene Guds Gavn. Og er det aldeles ikke af

Gjerningerne, saa bliver det med uandeligt, at Menneftet intet medvirker til sin Gavn; heller ikke kunde af Guds Barmhjertighed, derfor det medvirke det alderligere. Men Paulus frendte Menneftet af Guds vilde, at han i det ringeste skal rose sig for Gud, som om han havde hjulpet noget til sin Retfærdighed og Salighed. Vi denne er rent alene Guds Gavn og Skjed. Vi kunne da ogsaa Jerusalem sige: „Hvo der rose sig, han rose sig i Herren“ (Jerem. 9, 24; i Rom. 1, 31.) Og over alt dette siger Paulus: „Vi er hans Verf, ikke i Kristus Jesus.“ Men er vi Guds Verf, saa er vi ikke vort eget Verf. Vi kan taler ikke her om den første Skabelse, men om den nye Skabelse og Fortjeneste, som er ind med den frendte, ja af uandeligt til Gud og Guds Gavn; dette, siger han, er ikke af Verf af vor frie Wille, af vor Meddelelse eller af noget, som vi gjer; men vi er Guds Verf, saledes af ham til gode Gjerninger. Saa frendte har Apostelen Paulus paa dette Ord udræffelig Søndernes salige Gavn og ikke ladet det ringeste Blod igjen af den frie Wille.

Der Sere Kristus frendte Artiklen om Retfærdiggjærelsen saledes: „Saa har Gud elsket Verden, at han har givet sin Sø, den enbørne, paa det at høje den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv. Thi Gud har ikke sendt sin Sø til Berden, for at han skal dømmes Berden, men for at Verden skal blive frendt ved ham.

Gud, som tror paa Jesus Kristus, dømmes ikke; men her, som ikke tror paa ham, er allerede dømt, saeld han ikke har troet paa Guds enbørne Søns Ravn“ (Joh. 3, 16-18.) Der sammenfatter det Sere Kristus alle Gødsplaner, som høre til vor Retfærdiggjærelse. Guds Gavn, Barmhjertighed og Barmhjertighed er det, som gjer os salige. Guds enbørne Sø har frendt og erholdt det, og han er rent alene af Raade frendt os. Og Gud vil, at vi ikke modtage og frendte os det ved Troen, som ogsaa er Guds Gavn. Saledes er det da

andenbart, at da vi intet gjer til vor Sættighed, saa maa vi heller ikke til-
 stræbe vorer Gjerninger og Straffer
 saadan stor Gode og Sættighed. Her
 Gørte Kristus siger hos Profeten
 Esaias: „Ged mig her jeg sooret,
 Retfærdighed er udgangen af min
 Mund, et Ord, som ikke skal vende
 tilbage: Her mig skal høret sine
 høre sig, mig skal høret Tunge tilber-
 ge Trofskab. Men i Gæsten skal man
 sigt om mig, er Retfærdighed og
 Stærke“ (Es. 45, 23, 24.) Da vi
 alles i Verden alene, og ikke for en
 Del ogsaa i og af os, bliver retfær-
 dige for Gud og salige, og alene i
 ham har Stærke, saa følger heraf
 umiddelbart, at Menneket aldeles
 intet hjælper medværket eller hjælper
 Gud det ringeste til sin Omvendelse;
 men i Omvendelsen til Gud bliver
 Menneket retfærdigt og saligt. (Se
 Tillemans Desbusius, Haupt-Artikel
 Christliche Leben, I, 533-536.)

W. Fr. Bløse.

Frafalden, men ikke fortabt.

(Fortf. fra fort. Nr.)

„Men hvor, Gætte hvor? Der er
 intet andet end Hæse om mig. Ald
 Lærn, dog Hæse, Luder Hæse.“

Tilfaldt det vandrings og for
 Eucharis, at det var den faldne
 Mand og Gæsten, hvem hans Staffels
 forvandrede Mand søgte efter, og fra
 det Øieblik smilte hun at se sig be-
 tydeligt lettet ved, at han ikke var al-
 ene, men at han var med ham i hans
 Sægen.

„Et skal finde dem, Effede,“ sag-
 de hun med rolig, lav Stemme; „Vi
 skal ganske vist finde dem.“

„Jeg maa ikke kunne uden dem,“
 sagde hun med et længselstødt for-
 virret Blik; „han vil have Misfand-
 hed, ikke Offer — Misfandhed, Mis-
 fandhed! Uden disse vil han ikke
 lade mig ind. Ingen Kroner — alle
 Mægtigheder vil blæse — heller
 ikke Clements Bønner, kun disse to
 — kun at bringe disse i vore Hænder
 Da vil han maatte lade os ind.“

Der indtraadte mange Tilbage-
 fald.

Men selv efterat Vredtheden var
 kommen tilbage, som det ikke angik
 eller at finde disse Fortælle.

„Det var intet Bedrag,“ sagde hun,
 „Det var Forberets Stemme, og han
 mener det. Et maa finde dem og
 bringe dem hjem.“

Hans Sind var delt mellem dette
 Gæstet og den Beslutning, atter at
 fremstille sig for Tribunallet og be-
 kjende, saa dybt var de Ord Menn-
 indprentede paa hans Hjerte: „Jeg
 vil have Misfandhed og ikke Offer.“

Tilfaldt gjennem det som sine stræf-
 ter saa dybt, at han trod op ad Gæsten
 til Katskomberne, hvor den lille
 „Errensheds Kirke“ som Katskoll-
 an ansaa for saa vellykket, endnu vo-
 vedte at samle sig.

Den næste Udflygt skulde være til
 Karthage, til Tribunallet, for at give
 Sikkerhed paa Gæstet og modtage Straf-
 sen. Da nogle Dage vilde han være
 stædt ved dertil.

Endnu engang gik den lille Fami-
 lie sammen opad den støjende Stige
 gennem Vingaardene, Valerian i
 de Vedsfærdiges Dragt, grønt Sæf-
 færdigt, og belæst paa at knæde uten-
 fer i en Strog, halvt skult af Klip-
 pen.

Eucharis kærlede der ved Siden af
 ham.

Hun vilde forblive hos ham i Blæ-
 set udenfor. Det var hendes Hæst og
 hendes Pind, sagde hun, og ingen
 kunde berøve hende det.

Men da den hellige Rådvere blev
 høitideligholdt, og de Ord blev ud-
 talt: „Hellige Ting for de Hellige“,
 og de Trofaste kærlede udenfor for
 at kommunisere, røste Valerian ved
 hende og sagde: „Gaa, det er hans
 Stalden; du vil være mig nærmere
 hos ham end her uden for ved min
 Side.“

Hun nælede et Øieblik, men gik
 derpaa.

Hun kom tilbage med det gamle,
 straalende Smil i sit Ansigt. Og i
 Valerians Ansigt var det ogsaa et
 Udtryk af Fred, han ikke havde feet
 før.

Udi de to faldne Vedsfærdige, han
 havde søgt saalænge, havde imidler-
 tid frebet hen til sin gamle Blod-
 bog ham; han havde feet sig tilbage
 og opdaget dem; havde stiftende sig-
 tet sig tilbage hen ved Siden af dem,
 tæt til dem, fra hvis Berøring han
 havde følt tilbage som fra en Be-
 kvæmlig, og havde grebet Mandens
 udhævede Haand og trykket den til sit
 Hjerte.

Og da Eucharis kom og kærlede
 ved ved deres Side, saa de Tre op i
 hendes Ansigt med et Udtryk af For-
 undring og ærvørdende Gaa. Og hen-
 des Smil faldt vedtørvende paa
 dem alle som en Saltraale fra Him-
 len.

Rittende Kapitel.

Den Aften, da Valerian og Eu-
 charis sad mellem Vingaardene paa
 en af de Terrasser, Clement lidt
 havde fuldført, og de to faldne Væ-
 ringer ved deres Fødder, sagde Va-
 lerian:

„Imorgen aften gaar jeg ende-
 lig til Karthage.“

„Et vil gaa,“ sagde hun og lagde
 sin Haand i hans, „hvis du virkelig
 har Kraft dertil. Jeg vilde ikke lade

om, at vi skulde udfæste det en eneste
 Dag.“

„Der vil blive gjort mig Kraft,“
 sagde hun rolig.

„Men jeg maa gaa alene.“

„Du vil dog ikke mistro mig?“
 sagde hun. „Der jeg nogeninde for-
 tægt at friste dig ved Blik eller ved
 Ord? eller,“ vedblev hun hørende
 sine klare, milde Tone op mod ham,
 „den gamle Pragt skulde dog vel ikke
 eller kunne over dig? Du frister
 ikke, et jeg skal blive en Præst for
 dig?“

„Nei,“ sagde hun. „Givet af
 Gud, for at vi skulde gaae hoerand-
 til hans gode og lodige Værn: givet
 mig af dem som en bestemt Gæ-
 stet til at være om mig og til at lede
 mig fremad. Men, Effede, jeg gaar
 ikke for at angive mig selv — for
 uopfordret at fremstille mig selv som
 en, der har Hæst til at søge Martyr-
 kronen. Jeg gaar simpelthen for at
 tilbagefalde en Vægn. For dig at
 fremstille dig selv sammen med mig
 vilde være at friste dem til at begaa
 en Uretfærdighed.“

„Et dette en elubellig Tanke?“
 sagde hun.

„Jeg har tænkt paa det i Uger,“
 svarede hun, „men har ikke været at
 sige dig det. Og,“ tilføjede hun, idet
 hun tog Værnet i sine Arme, „det er
 disse; disse og mine i al Sættighed,
 Gæstetets Hæst jeg maa at berøve dem
 dig?“

„Ja, jeg er din først og fremst for
 mig,“ sagde hun. „Derpaa følger jeg
 mig iltter. Sørg ikke at vridte mig
 med Øvelsen til dette.“

„Det er sandt,“ sagde hun; „det er
 sandt. Hvis Gud holder dig, vil det
 blive saa; men ikke imorgen. Se,
 Gæstetets Prædikanter vil bringe mig.“

„Et det en Befaling?“ sagde hun.
 „Jeg følger mig vis paa, at Gud
 vilde have det saa,“ svarede hun. „U-
 dygdighed er bedre end Offer. Han ved,
 Effede, hvilket Offer denne Udygdighed
 er.“

Hun sagde ikke mere.

Dets Røsten gennem Hængende
 hun med sin fortærende Bængsel efter
 at gaa med ham.

Men om Morgenen var hun paa
 det Reus.

Da kærlede de sammen, maatte
 for sidste Gang, sagde hun: „Jeg
 var vilje, men du vilje ikke.“ Og
 derpaa tilføjede hun, idet de rullede
 sig: „Min Effede, du vilje er
 min. Gud vil have Misfandhed og
 ikke Offer. Jeg vil ikke gaae Anse-
 ning til, at nogen begaar en Uret-
 færdighed. Jeg vil forblive her hos
 mine Værn og hos de Staffels Fortælle-
 ne, som du elsker, og en Dag vil vi
 bringe dem hjem sammen.“

Og da hun i Morgensens Løstær-
 te forlod Clement, alene, for at gaa

tilbage til Karthage, fulgte hun sig let-
 tere om Hjertet end hun nogeninde
 havde gjort, selv i sine lykkeligste
 Dage.

Da hun var ude af Sigt, gik Eu-
 charis til Søstrene og fortalte dem
 det, og den hele Dag havde de tre
 stunder sin en Tanke i sine Hjertes,
 men lægen af dem fortalte om det.

Da lægen af dem udvalte nogen
 Værnets Ord. De vidste ikke, hvad
 de skulde bede om, og neppe hvad de
 skulde. Men hele Dagen igjennem
 under Tilfaldet med Værnet som un-
 der Udørelse af det hellige Arbejde,
 var deres Hjertes opfyldte af Bered-
 vilighed til at ofre det dyrebare til
 Gud.

De hellige Arbejder var udfyrdte,
 i den hele Middagstid lærte Viola
 med lav Stemme det sidste Brev fra
 Biskep Cyprian for Justa, som skulle
 de læse paa sit Lele.

Eucharis sad ved Siden af de so-
 vende Værn, da hun hørte lange og
 sangsomme, men velkendte Skridt
 sørgelig forvandrede fra de gamle,
 lette, skættede Trin.

Jagen uden herte det, og hendes
 Hjertes Bænkten faldt at stanse, og
 hun var nær ved at bevæge; thi hun
 følte, at hvis det var Valerian, kun-
 de det ikke være nogen glædelig Til-
 bagekomst. Hurtig lode hun ud for
 at møde og stande ham, at han kun-
 de fortælle hende alene helligdom-
 lighed sørgelige Tilbender, han maatte
 have at bringe.

Hun mødte ham udenfor Porten.

„Jeg er kommen tilbage for at ar-
 bejde for dig og dine,“ sagde hun og
 forøgle at lægge Hænderne i Stem-
 me og Blik.

Men hun tog hans Haand og drog
 ham ind i deres eget Værelse.

„Der er Kernen lagt en Verde paa
 dig, Effede,“ sagde hun. „Lad mig
 belys den.“

Han satte sig ned paa Sænkens,
 og for første Gang i hendes Paasyn
 mærges hun sig ganske til sine Søster-
 ter, og den sørgelige tilbageværende
 Gæstet rystede hele hans Skikkelse.

De vilde ikke antage mig, Gud
 vilde ikke tage mig,“ sagde hun. „Du
 maa fremdeles holde ud med mig,
 vantroet og besvæmmet, som jeg er.
 Gud kan maatte tilgive, men det
 gjætte Skridt kan aldrig gøres om —
 det talte Tænk til at besvænde dem
 kan aldrig blive gjort tilbage.“

Blidt loffede hun den hele Beret-
 ning ud af ham.

Strikthedsperleterne havde be-
 handlet hans Gjenfaldelse ganske let
 som en Ting uden Betydning. Jæst
 havde de talt sarkastisk, som de troe-
 de, Valerian ønskede at blive fri for
 den Hængsel, der maatte erlægges
 for Gæstet.

„Udblyd,“ sagde de. „De har

rigtig betalt en Del af Prisen i den Opmuntring De har givet Deres Sekt til at følge Deres flage Exempel, hvilket vi hører mange ogsaa har gjort. Men vi kan ikke seltage Dem for Kisten, en Del af hint fortræffelige Gode. Retop nu trænger Regleringen mere Vandviendomme, for hvilke de kan købe Soldater til at besjæmpe Gaterne med, end til skrive, de kan fremstille som afskrækkende Exempel for de øvrige. Ordren til Sektens Underkræfter er for Eieblikket bleven slappere. For Tiden forlanger vi intet andet end Jordgods."

„Og da han holdt fast ved at ville øppne Beslut, neglede de først at ville modtage det, men efter en Raadslagsning sagde en af dem:

„Denne Kontrakt har to Besværligheder. Den ene, at den er et Pant paa, at Deres Landgods skal overføres til Staten. Det er uigjenfaldeligt. Den anden, at den er et Sifferhedsbevis for Dem. Det kan De ikke De behager, detselig give sig paa. Deres Beslutning var meget vist og betimeligt afsluttet. Heller Darius er, som De maatte har hørt, i Pantheonet paa Nigets Gæster, hørdt troffet af Barbaterne. Maaffe endog værre. Og for Eieblikket har vi andet at træffe paa end de Kristnes Skrupler."

„Og jaaledes," sagde Valerian, efter at have sluttet denne Fereining. „Men jeg affædiget. Og jeg kan aldrig gjøre det om igjen. Aldrig glemte den tabte Grand, aldrig tilbage kalde de unde Ord, aldrig gjøre den lave Sandhed gjort — aldrig i al Evighed."

„Dun saa forbauset op. „Og troede du nogenlunde, du kunde, Effede?" sagde hun. „Jeg gjorde det aldrig. Hvor var da Admørgellen? Tilgivelse er Tilgivelse, intet mere, intet mindre, baade naar den kaster os i Støvel for hans Fødder, og naar den løfter os op til Himlen. Hvad ventede du mere end at blive tilgivet?"

„Han brug nogle Eieblikke. „Jeg ser," sagde han, at jeg har længtes maatte ikke saa meget efter at riene Herren, som efter at vasse Fletten fra mit Kæm — for din Skuld, Eucharist, for Herrenes."

„Vættene er ofvækket med andet Mod end det," sagde hun. „Paa sit eget Vegene har han vore Sænder."

„Men hvoreledes kan den forloren Søn vide, at han virkelig er tilgivet, horede han, uden ved oiter at saa Tilværelse til at arbejde og riene som Barmet? Den bedste Hjertel og den sode Kæls er gode, og Gudvordt kan man vore himmelsk Lykkelighed fra først af; men efter Reiten trænger vi til Ord: Haa den og arbeid i min

Bingoard." Kom, følg mig." Gud tilgive mig, hvis det er en Formastelse; men hvis du kunde forstaa, hvor jeg løfter efter noget for Nød og Blod haardt at udrette — noget, der viste, at jeg atter har hans Tilid."

„Er ikke dette haardt nok," sagde hun. „at taale Foragt og Misforstaaelse jaaledes som du har maattet idag? Jeg tror," tilsvarede hun, „at vi aldrig kan gjøre det Ende godt igjen; men jeg tror ogsaa, at der ikke er noget Fald, hvorefter vi ikke kan øppnes, og vi vil forsøge det. Tempellets hellige Alodebaand er ikke lavende og sludbjørte Alodebaand. Herrens Håndgjort ikke, men han sløper sig. De hellige har en lille Sønderbrudte Ting, sommensliffede og ledede. Hvis de brudes eller saar en Krone, løstes de atter ind i Smellevoren, hvad enten det er Vottemagerler eller det er Guld, og gjøres maatte smækkere end før. Det er hans Guld og hans Tempel. Og han maatte høre det altsammen fuldkomment."

„Jeg forstaa det," sagde hun efter en lang Tausid. „Hva vi kan ikke sælge vore egne Vædringskudler."

Den Hfren vifte Priscus sig for første Gang paa Godset igjen. Han syntes uselig og ønskede at tale med Valerian.

„Jeg har været meget bedrøvet over din Sygdom," sagde han. „Og idag har jeg lidt angstelig ved at høre, at du igjen havde været i Karthago. Det er netop forlystigt endnu. Disse Angter om Skriften kunde endnu blive gjendrevne. Og naturligvis kan det netop ventes, at de skulde give efter med Hensyn til Godset."

Blodet for Valerian op i Rødslet. „Korsigtig!" udbrød han. „Xor du, jeg ventede til det var forlystigt? Jeg af det fælle Eieblik jeg havde kræfter til det. Men hvorefter skulde du tro mig?" tilsvarede han i en forandret Tone — „svorfor skulde nogen tro mig?"

Med en ny Indskydelse og lægende Barm paa sig, holdt han dernaa sin Haand frem til Priscus.

„Du mente det godt, formoder jeg, maatte du og jeg endnu kan komme til at haa hinanden, ikke udenfor, men indenfor, ikke givende efter, men kende, sagde han.

Priscus svarede. Den adelmådige Indskydelse fremkaldte en lignende hos ham.

„Du beskæftede og led mandig," — sagde han. „Og jeg — jeg mente aldrig at forsøge Atværdigheden, for bestandig. Og nu, da det afsluttede Menneske er drøbt, vil alt blive godt igen."

Valerian satte sig ude af Staud og værdig til at strides. Og efter en Pause vedblev Pris-

„Det gjer mig ondt for Godset. Hvis jeg ved, dit Øjerte aldrig hang jaaledes ved det som din Broders. Og i en Vans Gænder vil det blive ontrent som før, hvis du vil forblive her."

„I en Vans Gænder?" sagde Valerian forvirret.

„Jeg vidste, at ingen kunde gjøre saa fordelagtigt Arrangement, som jeg kunde," svarede Priscus. „Og da mine Venge efter min Onkel netop kom mig skænde paa den Tid, da Tegen let lod sig ordne. Jeg kan ikke blive her meget. Jeg tænker i Virkeligheden ofte paa at besøfte mig i Rom. De Jolfs Sæder man møder i Karthago, er saa demeste (det er ubændede). De skrifte vilde ingen Tolerance, Hedulegeerne ingen Jmsdelommede. Du kan leve her saalamas du behager, og store det for mig og sende mig en Forsøkningsbrev. Jeg skal ikke forlange noget ubilligt."

„Dette var altsaa Jldsvæven for nærværende: at vedblive at leve i det gamle hjem som Hæpeller, som Tjener under Velkens, Ubellatras, Foræderen, Kriksen, at vore undergiven hans Befalinger og hans Viljallioner. Tegen ved, vrendende Jldsvæve for alle i Ploumetar; men en Impet, huslig Jldsvæve, ophedet Jolfs Fine, hvor de „tre Martorer" kunde gaa triumferende med noget almindeligt Tarmhjel, dog her nok til at udfille en del Slagger."

Lærende Kapitel.

Taalmodig og med en Hjertes Tilfredshed, som han netop selv kunde berfæ, optog Valerian det Raag, der var lagt paa ham, og forsøgte at gjere det mest uselige for sin nye Herre af den lille brugbare Verden. Clement havde frembragt, og han Hammede sig ikke for at modtage Befalning af de gamle Stover i Ting, han ikke forstod.

De var blome enige om, at han skulde betale en Afgift in natura; men det saa i Priscus' Karakter at vore nærværende og nærværende i at have sine Kællabeder som Eremand. Formen og Tiden for Afgiftens Betaling forandredes huppig; — hell, ikke altid uretfridige — bleo hændte med Hensyn til Torkningen af visse Markter og Damer, sammenlynt med dees Tilstand i Clements Tid, og det Truffende ved at føle sig Priscus og Clement underlegen Men paa Tusinde Morder gjort pinligt og lærende for Valerian. De bedste Breveller i Øjdet bleo lidt citre. Indforbeholdt Priscus, og Familien behøede Tjenernes.

Men Jldsvæven havde — dog ikke i nogen fyselig Forstand — snart noget ubestribelig tiltrækkende for Valerian. Det modtog Ringevagt

undertiden næsten med Minderhed, som om det var Bist um, og Tegu paa, at hans Anger ikke blev høbt tilbage. Paa en uforfærlig Raade havde han netv end nogenlunde Kælleren af at vore paa den retlige Vel og at betrede den Sit, der mindre ledede ind i et uveistomt Vilnia.

(Kort.)

Romerst Tyrani.

Følgende Udtalelser af Dr. Weston Præst i Washington, T. C., frestjener at mærkes:

„Naar Politikere, som er Raadsholder for Emboder, ligesom Hjalder ved Taalen paa at saare det romerske Presteskab; naar Regeringen angives for at det romerske Presteskab skal saa stand en Boycott imod dem; naar den offentlige Presse altid maatte vore paa Tugt for endelig ikke at træde Vædskriften paa Tærne; naar offentlige Talere — ja endog Frelserformens Raad — staa i Gæde for at angribe af Prestere, Talskabske i dette for fri Tale vofte Land; naar et stort Blad i vore egen Sykling i saa ved den Støbe, som katoliske Prester saa godt forstaa at fringe; naar alle disse Ting forholder sig saa, er det da ikke en Rædselgæring af vore Friheder er bestaane, og at vi allerede lider under et firkelt Tyrani? Er det ikke paa Tiden, at alle Protestanter endelkaar med horende, om hvoreledes vi kan bevare Friheden — den personlige Frihed, Samvittighedsfriheden, Talefrihed og Presens Frihed? De Grundhættalinger som berer vor Konstitution er Reformationsens Brugter. Vi er Protestanter og kan ikke taale at dette Land vinges ind under Pavens Nag, under Paven, som fordammer den frie Presse, den frie Tale saavel som Samvittighedsfrihed og Herdragelighed i religiøse Spørgsmaal.

Maatte det Dæffe som ligger over det amerikanske Folks Fine hvad Joren fra Rom angaar, snart vil falde. Maatte man da ogsaa saa Die for det eneste Middel som kan afvende Joren — det rene Evangelium. Amerikas bedste Øjely maatte komme fra Lutheranerne. De kender bedst Pavens Nagt og Planer.

(Kort.)

En Raad spurgte engang Dominikus, hvilken Bog han havde læst mest. Uden han saa godt forstod at kunne svare med Jolf. Han svarede: „I Hærlighedens Bog. Jeg har studeret Dag og Nat, at jeg kunde lære, hvorefter Gud elsker Berden, og hvorefter vi skal ikke kom til den, og efter hans Gud ogsaa vore Kæfte."

Pacific Herald

Ugentlig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Notered as second-class matter November 5, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor E. J. Ordal.

212 So. 17th St., Tacoma, Wash. Phone Main 4270.

All vedrørende Redaktionen af Pacific Herald maas henvender sendes til Pastor E. J. Ordal.

Bladet koster

Per Annum \$.75
Per Annum til Canada 1.00
Per Annum til Norge 1.00

Udgiver: Portland, Washington.

Præmie for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Portland, Wash.

Kunder til Herald maas hentes fordeling i Ugen at de koster dertil sendt Lørdag. Redaktionen som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Dermaa Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt, og derfor ikke Taksen paa Adresselagene er forrest bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abbonenter maas vende to Uger paa

- Adresselagbehandling.
- Skiftning paa den "rode Kap" og
- Registrering om at haade Bladet.
- Ugeledes tager det to Uger førend en ny Abbonent kan faa Bladet.

Naar Adresselagbehandling forlanges, behag at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Brydelse bedes Abbonenterne venligt om at indlede sin Bestilling i Fortid.

Vil Mrs. M. Salvo oplyse "Herald" om sin Adresse.

Rigste Uæter.

Da kan gjøre os og dine Naboer en stor Tjeneste ved at vise dem "Pacific Herald" og fortælle dem at det er et Indremissionsblad udgivet paa Pacifickysten; at den indeholder religiøse Betragtninger, kristelige Smøkefortællinger og korte kristelige Ruber fra vore Menigheder og Indremissionssektorer i det vidstrakte Pacific Distrikt; at den indeholder Beretninger fra vor Mission i Seattle, Samfundmission i San Francisco, Barnehemmet i Portland og Arbejdshjemmet i Stanwood, samt Skolerne fra Pacific Lutheran Academy; at den tillige bringer Nyt fra vore Missionærer i Ketter, Alaska og Kina. Vore Mis-

sonærer i Kina har lovet at skrive stiftig for Pacific Herald.

Fortæl dine Venner, at Bladet koster kun 75 Cents i de Tjumsede Stater og \$1.00 i Canada eller sendt til Norge. Fortæl dem, at du er villig til at modtage Abonnents Pengene.

Konferensen.

Iden vil paa Grund af Pastor Gortveds Bortreise i Anledning hans forrige Menigheds 40 Aars Jubilæum, blive udlat til Juli (6-10), hvis ingen indsender nogen Protest mod Forandringen, til Konferensens Sekretær, Pastor Mathiesen.

B. E. Bergesen.

Kommiteelagene.

Bestselskabs Afdeling af Kommiteelagene vil blive afholdt i Norman Hall i Everett, Wash., Lørdag og Søndag den 30te og 31te Mai. Redaktionen begynder Kl. 11 om Formiddag. Et meget interessant Program vil blive holdt begge Dage. Som Talere vil blive indbudt E. S. Nelson, Seattle, Pastor O. W. Varsen, Seattle, State Auditor G. S. Clausen, Olympia og flere. Ugeledes vil der blive Sang og Musik, Deklamationer osv. Aller hjerteligst bedes Abbonenterne til disse Møder. Rentfølgen vil gjøre sit bedste for at det kan blive et af de hyggeligste Møder vi har haft paa Kysten af denne Slags.

Kommiteen.

Slutningsfest.

Søndag Eftermiddag Kl. 2:30 var der Slutningsfest for Menigheds-skolen i Portland. Det var en sand Glæde at være tilstede og høre og se Børnene i det rigelige Program, som de gav. Der var Oplæsninger, paa Norsk og Engelsk, de sang flere Sange og Scener paa begge Sprog. Den Ærdighed med hvilke Børnene talte begge Sprog vidner tydeligt om, at det er baade praktisk og muligt at lære Børnene Norsk og Engelsk, hvis man har Menigheds-skoler. Den skulde bare ønske, at i. Ex. det Program kunde læres ved et Samfundsmøde, en Præsteforening og ved Arbejdshjemmet. Da kunde vore Kirkefolk faa Anledning til baade at se og høre, hvad det kan udrettes ved Menigheds-skoler.

Arbejdsudet i Odessa.

Om Arbejdsudet i Odessa kan siges at det har godt, lykkeligt og vel besat. Vi haaber i næste Nummer at kunne give et mere fuldstændigt Referat fra Mødet. Den første Session blev Pastor Mathiesens Referat "Gode Guds

Ord ha rigelig "Gode Guds Ord" oplæst og behandlet. Ved anden Session Pastor Gortved: "Broderlig Formaning i Menigheden". Iden for Behandling af begge disse Themaer synes altså fort. Man drøftede ved, hvad rigelig Frug af Guds Ord er — ikke saa sig tilro med det, at man er og har Guds Ord — Bibelen i Hæmmet, men at man bruger den og lever efter Guds Ord, handle ifølge Guds Ord, prøv Gud i Ord og Gjerning.

Om den "Broderlige Formaning" blev det fremhævet, at vi bør være meget forsigtig i Udøvelsen af denne Pligt. Det er ikke nok, at vi har hørt, at en eller anden har fortalt os, at de har hørt. — eller at man nærer Mistanke om, at dette eller hint ikke er som det burde være paa det og det Sted o. s. v. Nei, men at det paa dette Omraade gjælder at enhver Sag skal stadfæstes ved to Vidners Mund. Et den broderlige Formaning har til Formaal at vinde en Broder eller Søster. — Ikke at hvide dem og ladedes stude dem bort fra os.

Det tredje Thema: "Menighedens Pligt og Ret til at opviede sine Børn" refereret af Pastor Gortved, blev det mere Tid til at behandle. Vi haaber at skulle faa dette Referat i næste Nummer af "Herald".

Jagst Skoleferie.

I Redaktionen, Oklahoma, gjæde man forrest paa at forbedre vore offentlige Skoler derover, at de har ingen Ferie. Skole holdes hele Aaret. For denne Maade bliver man færdig med Common Skole i otte Uger paa 6 Aar. Skolelovens 4-aarigt Skole i gennemgaaes paa 3 Aar. Eleverne forstremmes hvert tre Maaned. De paastaar, at allerede har man reduceret Løbet paa de Børn, som ikke har været istand til at følge sine Klasser, med 50 Procent. De Forenede Staters "Commissioner of Education," W. S. Clayton, er i Favør af at holde Skolen gaarude hele Aaret.

Dertil skal vi kun sige, at man maas beundre denne Verden for den Joer og den Interesse den lægger for Dagen for at fremme Sundhed og Oplysning. Denne Verden er klarere i sin Slægt end Vjsets Børn.

Beh det nyttig fejrede Jubilæum for det russiske Beskæftigelses (Konferens) blev 1858 Jorden vore Løsladte. Men blandt disse var der ikke en eneste Romerik talende Freet (af hvilke der skal være mange som skal have overvundet Regjeringens Regler, og derfor indlat i Jernsæl). Det blev forbudt den Romerik talende Kirke at benytte det russiske Vitsæl for Ruslens i St. Petersburg, iden blev

den russiske Luffet af Regjeringen. Den russiske Vjset er ikke saa gret.

Det store Amerika.

Julefest i Verden er som stort og herligt som vort. Dette høres ofte og det er vel tilføds sandt. Men det er ander Ting i vort Land, som ikke er saa herligt, endstønt det er stort. I 1911 var der i. Ex. 3000 Mord og 13000 Selvmord i vort store og herlige Land. Har vort Skolevæsen noget med dette at gjøre? 50 Millioner af Befolkningen har ikke nogen lovbestemt kristelig Forbindelse. Og vi vil dog gjerne fer at være en af de mest kristeligindede Folk paa Jord.

Vice President Says Educational System Contains Too Much Science "and Too Little of God Almighty."

Washington, May 18th. Vice President Marshall's declaration that one of America's ills today "is that there is too much science in the so-called educational system and too little God Almighty," occasioned comment in Washington today.

"There is this thing wrong in many of the churches," said the vice president, "that because church and state are separate and the state makes the schools, the church has felt itself absolved from any duty in the direction of education of youth. But now the church is awakening to the fact that children should be reared in the way of Christian faith from the nursery upward. I believe there is in this country today a great spiritual awakening and the church is beginning to see it has turned over entirely too many of its functions to the state."

Vi Evangerne burde tage dette til Hjerte. Da vil vi gjøre mere for vore Børns kristelige Undervisning.

"Engenica."

I Kansas holdt den for nava kendte Læger E. Dorrans et Foredrag over dette som Læge. Ikke blot som Oplæser, men endog Undersøggelse. "Engenica", som nu søges at blive indbragt som Undersøggelse i Skolerne det hele Land over. Som skal de ifølge Rapporten have sagt, at dette Emne om "Engenica" og Følgesygdomme, som man har gjort sig, vil gjøre mere Skade end Gavn for Land og Folk. Gode Ord var: "Man kan læse alle Folket og Professorer ved "Engenica", men naar man kommer udenfor den umalede Skolebygning kommer

fer er man udenfor saadanne Reglers Rækkevidde.

I denne Lise sagde han (idet han talte om Børnereisen — "Juvenile Court"): "Det maa være et ualmindelig stort Ojem, som ikke er båret for et Barn end Statens Underrettsanstalter, som Statistiken viser, er Følelsessted for Foruroligede."

Det er; "Der er mange som ikke kan give sine Børn den Coprationsde Skyld. Men derfor de Pengene, som nu bruges til Carcerbetjening og Børnereisen skal benyttes til at hjælpe Børn i deres Ojem (at gøre Børn som Børn og nemlig) vilde Resultatet blive noget helt andet."

Saad dette sidste angaar, kan der vel være forskellige Opfatninger; men ingen Arriksen har dog tillade sig, at Statens Børnereise, hvor mange Børnereiser, Guds Ord ikke er helende Kærter, er og man blide et alt andet end det rette Sted for Børnereise. Det da vore lutheriske Børnereise, kan de Børn, som Hie har Fæder eller Moder og Ojem — og som ikke kan finde Ojem noget andet Sted — i Børnereisen dog man kan et ingenlunde godt Ojem, hvor frivillig Børnereise raader.

C. G.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Guds-tjeneste i Vor Herrens Kirke Søndag og 17de Søndag: Salmebøger Søndag Kl. 11 på Aftentid. Kvindes Guds-tjeneste Kl. 3 i Kapellet på Skolen.

Der bliver ingen Mienlaug Søndag, da Pastor Ordal skal predike i den nye lutheriske Kirke på E. S. Street.

Kvindeforeningen på Skolen møder hos Mrs. Knudt Sangen, 1302 East Union Lane, Søndag Eftermiddag Kl. 2 den 14de Juni.

Mandag aflagde Mr. og Mrs. W. Gaarberg fra Dulles, Wash., et venligt Besøg i Pressekvarteret. De kom indom for at betale i Torsdag paa "Herald". Gaarberg er fra Trøndelags Amt. De har været i Amerika i ca. 14 Aar og har gjort det godt. Tak for Besøget!

Santa Barbara, Cal.

Opjaa her fejredes den 17de Mai af benævnt 200 norske Mand og Kvinder og Børn. Vi samledes hos Mrs. Karen Pedersen Kl. 11 Formiddag Guds-tjeneste med Prædiken over Dagens Evangelium, saa Offer

til Missionskassen, derefter Middag, hvor norske Retter serveredes.

Saa fulgte en Times kostelig Musik og Midsagte for Mandens Bedkommende, medens Kvindernes arbeidet hændt med at rydde op og vaske klapperne efter den store Middag. Kl. 3 lod alle lysen og borte paa en norsk Tale af Hr. Bolland fra Los Angeles, og en engelsk Tale af Pastor Thernagel, samt Sang af Israels Sangbrødre fra Kristiania, og af Santa Barbara Mandkor. Og saa et norsk Digt blev fortræffelig fremført af Hr. Nils Skole.

Om nogen havde lagt sig ned i Aftand og hørt paa os, vilde de uvidt om det have tænkt: "Dette maa være Guds-tjeneste paa Norges store Følelse."

Kol er det, vi havde en dygtig og uheldig fest. En fuld Bøddelstok fik vi over os, da vi i Svand Hovs den sidste Dag læste en feilagtig Betegnelse af "Sjælighederne begynde med Paradisen af Pastor Thernagel og afsluttes med Dams.

John Gunn ved Luther College i Decorah, ansom forleden for at tilbringe sin Sommerferie her hos sin Søster, Mr. og Mrs. D. G. Gunn

Spokane, Wash.

Søndag Aften den 24de Mai mødte Luther Guild i E. A. Sjærns Ojem. Nu, da Foreningen har faaet den nye Regningen for Måneden af Aftenen, blev det besluttet at give den indsamlet, som blev optaget ved dette Bøde til en Besøgelse paa Santa Barbara Informant i Spokane. Efter endt Forberedelse blev man underholdt med Pianomusik og Sang (Koffet til det af Plantebyen Mrs. Edna Jaeger og de to unge Sønsters Arnold Sjærn og Victor Noy. Desuden blev alle raskt bekræftet af Gulets Hoff.

Den 14de og 15de Mai tilbragte Spokanes Missions Prest hos S. Mount i Boundary, Wash. Han reiste derved for at meddele de tre Boger deriblandt Abtens Sakramente som de ikke havde faaet Anledning til at vade paa længere Tid, da de levere fra afledes uden nogen Betjening af lutherisk Prest. Vi saadanne Hoff saar man der, hvor lærdoment Raademanderne er

T. E.

Eyd Tacoma.

Guds-tjeneste i Kirken paa Warner og 14de Street Søndag Form. Kl. 11. Kvindes Guds-tjeneste Mandag Kl. 7,30.

The Stephen Society Real Estate Department

L. Christensen, Mgr.

306 Railway Exchange Building — Portland, Ore.

Good Land

Reasonable Prices

Lutheran Communities

Best Tacoma.

Guds-tjeneste i Emmanuel Menig-heds Kapel paa R 14de og Thron's Street Søndag Efterm. Kl. 3. Kvindes Guds-tjeneste Tirsdag Aften Kl. 7,30.

Clalla, Wash.

Guds-tjeneste i den lutheriske Kirke Trinitatis Søndag (7de Juni) Kl. 10,30 Form. Alle om Aftenen, som før tillyst.

Silvana, Wash.

Die Jensen Reinfeth aflagd ved Tyden den 14de Mai 1888. Die Reinfeth var født i Sangvil, Norge, den 10de Oktober 1836, hvor han boede indtil hans Gulten døde, da han reiste hid for at de hos sine Børn Reiten af sit Onkel Reinfeth har tre Sønsters her i Silvana og en Datter som bor i Java.

Som Vst. Vassens Vikar, var Underkrævede kaldt til den Gamle Søndag og meddelte som den hellige Rodere. Hans Aarsvar var afslaget, men han havde sin sidste Sang og vade de Besøgelse han aflagde, tror vi forblift, at han nu er indkommet til den evige Hvile. Begravelsen foretog fra Søndagstid. Die Reinfeths Plads, nær Silvana, den 18de Mai Kl. 12,30. Efter en kort Andagt ledtes det afslædede Rejeme til Søndens Kirke, Silvana, hvor Søndagstjeneste holdtes. Derefter holdtes han til Hvile paa Gravelunden ved Kirken. Underkrævede forrekkede i Søndagstid, i Kirken og ved Gravel Fred med hans Vinde.

H. Stenbom.

Kvitteringer.

Indkommet til Pacific Districts Indberetning:

- Bed Post. O. G. Hellestun fra H. C. Johnson, Bllah, Wash., \$5.
- Bed Pastor H. Sandmel Offer ved Konfirmation i Port Madras \$13,90, fra Mrs. Quibb 50c, \$14,40.
- Bed R. Sengen, Rasierer, Post. S. A. Studbald, Seattle, \$39,15.
- Bed Post. A. O. White fra Elverton Wash.: Kvindeforeningen \$25, Ungdomsforeningen \$25, Følgeforeningen \$25; samlet ved H. P. Solberg; S. Heston, S. Gullickson, T. Sunvold, J. Goplerud, H. Tingstad, S. Steudem, J. Quales, O. Th. Besig, T. Goode, C. O. Steen, Mrs.

S. Gullickson, Mrs. S. Balch hver \$1, O. Zahrt, J. Torgersten, W. H. Selberg, Mrs. A. Regard, V. H. Loft hver \$1,50, J. Heston, A. Torgersten, S. W. Tolvæg, S. L. Torgersten, Otto Regard hver 50c, Jacob Jorsten 60c, Mrs. E. J. Benson, V. J. Sunvold, C. A. Benson hver \$2, \$28,60; samlet ved S. Steen; Nelson Bros., T. Dallen, Selge Mar, O. J. Sanglen, A. A. Tam, W. G. Evans, H. R. Aland, Mrs. J. R. Goplerud, John C. Tvedest, H. G. Anderson, A. P. Varson, G. G. Westson, S. Steen hver \$1, A. O. Lindholt, R. O. Oosten hver \$2, W. G. Mangier, S. Steen hver 50c, P. J. Carlo \$7, \$25,00; samlet ved V. G. Bremer: A. Paulsen, H. Olson, S. S. Bremer, John Rude, S. Tingstad, Mrs. J. Hansen, R. Jensen hver \$1, W. Johnson, W. Vaker hver 50c, John Cunningham \$1,50, O. J. Mac, A. O. White, J. P. Varson hver \$2, \$15,50, ialt \$114,10.

Bed Pastor W. A. Christensen, indsamlet ved Harold Knutson og Karine Hestad; Sophia Wefvel, S. H. Dastad, H. Knutson, L. H. Sefers, Mrs. S. Anderson hver \$1, Mrs. Rothblat, Oscar Wenberg, E. Riis hver 50c, \$5,50; samlet ved Edna og Martha Johnson og Harold Knutson: P. C. Wald, S. C. Bergersten, Karl Rude, J. P. Olsen, G. P. Sand, Thordson og Christofferstein, Anton Nelson hver \$1, Selma Roberts \$2, Joer Carlson, J. Anderson, Harry Weber, G. B. Hill, Mrs. V. P. Tomerude, J. Under Grove, P. J. Sundén, T. W. Nagelsten hver 50c, \$13,00; samlet ved Arthur Roe: Mrs. Dorthea Roe, John Ellingson, Mrs. Andrew Holden hver \$1,50; samlet ved Magnus Orenson; Arne Orenson, Oscar Orenson, Edward Engen, George Nelson, Mary Thorsen, S. Vanderby hver 50c, Ole Verdel, H. O. Strum, Edbert Helling, Emma Arentzen, John Loring, Mrs. Cunningham, Ole Bull, Ole Wiken, Mrs. E. Wiken, Walter Cunningham, Einor Oosten, John Fredlund hver 25c, \$6,00; samlet ved Selma Paulsen; Paul Paulsen, Ole A. Kildø, Mrs. V. P. Engen, Emma Engen, Mrs. Edward Engen, Mrs. Margrete Sengen hver 50c, Mrs. M. Strom, Mrs. R. Hall, Mrs. Martin Hansen, Margarete Sengen, Ole Paulsen, Ragna Varion, Mrs. Richard Robertsen, Selma Paulsen hver 25c, W. E. Jundlund, Mrs. V. Varson, Mrs. R.

G. Robertsen hver 50c. \$6.50; samlet ved Ole Aasen; Mrs. Ole Aasen, Peter Aas, Mrs. J. P. Anderson hver \$2, Mrs. Lena Munson, Mrs. Aines, Gunder Raas, Mrs. O. Peterfon, Mrs. E. Spouheim, Mrs. E. E. Gustby, Mrs. E. A. Saira hver \$1, J. P. Holden \$5, \$18.00; samlet ved John Bruget: S. J. Bruget \$2.50, Oluf Otterfon \$3, Theo. arfon, R. M. Aien, E. J. Gunderfon, J. E. Sarr, Otto Dahl hver \$1, E. P. Hanson \$1.50, M. O. Roe 50c. \$12.50; samlet ved Harold Boguuld: O. S. Boguuld, L. A. Lagan, Iver Anderson Egan, J. Bruget hver \$2, Lillie Lagan, J. A. Gulstad, Ole Raas, Mary Raas, Mrs. A. Mjeth, Knud Leverson, Anton Anderson hver \$1, J. P. Lund \$1.50, Jennie Lagan 50c. \$17, Kat \$81.00. Tilf. \$203.95.

Stanwood, Wash., 6te April, 1914.
Andrew V. Refnes.

Ved Past. W. Rasmussen, Offer i Edifon ved Kredsmødet \$42.20.

Ved Past. Olaf Eger fra følgende: Mrs. E. Rolin, Fred Carlsson, Novelty, Wash., hver \$1. Indsamlet ved Benjamin Stensland fra følgende i Redmond: O. Starstad, O. Everson, J. Mattson, J. Thomson, R. Christensen, L. Wiak hver \$1; Harold Stensland, S. Iversen, A. Stray, hver 50c; Mrs. A. Hufstad, 25c. Tilf. \$9.75.

Ved Past. Geo. O. Lane, Konfirmationsoffer, \$34.75.

Ved Past. Geo. O. Lane, Offer i Jons Luts Church \$23.25.

Ved Past. W. H. Christensen, Konfirmationsoffer \$57.76.

Fra Mrs. Dr. L. S. Jacobsen, Past. Christensen's Kolb, \$4.00, Total \$191.71.

Stanwood, Wash., 25. Mai, 1914.
A. V. Refnes.

Portland.

Slutningsfejningsberne ved Akademiet begynde Søndags Aften denne Uge med Skoleprædiken af Past. O. Eger. Den tog som Afgangspunkt: „Søger først Guds Rige og hans Retfærdighed, saa skal alle disse Ting tillægges eder.“ Han Grundlag af disse Ord mindede han de tilstedeværende og var de unge ent, hvor farlig det er at fortroste os til vor egen Retfærdighed. Dod og Fremmed, og hvor nødvendig at søge af vor Retfærdighed hos vor Herre himmelske Fader, som er os naadig for Kristi Skuld. Dernæst paapegte han, hvor vigtig det er i al vor Tanke og Dandling at søge at rette os i stort og smaat efter Guds Villie som den er aabenbaret i Ordet. Gjør vi det, saa vil ogsaa vor jordiske Skuld løses, og vi vil saa alle, vi trænger i dette Liv.

Menighedsforeningens Slutningsfejning der holdtes i Kirkens Basement Søndag Eftermiddag var særdeles vel besøgt. Programmet var som almindelig indholdsrigt og vel udført, og bestod af Salmeang og Dyrkning baade paa Norsk og Engelsk ved **Børnens.** Pastor Ordal holdt en Tale paa Engelsk til Børnene og paa Norsk til de voksne.

Prof. Dr. E. A. Anderson, Lærer ved Statens Universitet i Seattle, besøgte Akademiet af Par Uger siden paa Opfordring af Bestyrelsen for at undersøge, hvorvidt det Arbejde som her gjøres svarer til de krav som Universitetet stiller til Optagelse. Under sit Ophold her udtalte Dr. Anderson sig meget fordelagtigt om Skolens Arbejde og antogede, at han vilde anbefale, at den blev anerkendt som en „accredited school“ her i Staten. Prof. Høeg har udtalt saet Underretning om at Universitetets Komite, som har med denne Sag at gjøre, har tilfintt hans anbefaling. Elever, som graduerer fra Skolen, kan herefter indtræde i Universitetet uden Eksamen. Vi håaber, at denne lettere Afgang til Optagelse ved Universitetet ikke vil hindre vore Graduerter fra at forblive til Arbejde ved Luther College.

(Forts. Side 8.)

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Ailsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Ailsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Dentaling.

Mr. Dentaling has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organi-

sations during the present year. The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour. The class in staging will furnish material for the choruses. Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE. PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 12 weeks (1 lesson per week) \$18.00.

PACIFIC DISTRICTS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnshjem, Parkland, Wash.
- Baalsen, H. E., Silvana, Wash.
- Bergesen, B. S., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Birkkan, J., Box 175, Rockford, Wash.
- Belgum, E. S., 323 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4354.
- Borge, Rev. Olaf, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Dureka, Brevig, T. L., Teller, Alaska.
- Bretvik, G. I., Genesee, Ida., Route 2 Box 20.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Eger, Rev. O., 4026 Wallingford Ave., Seattle, Phone North 2823.
- Foumark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Greensberg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
- Hagoe, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.
- Harstad, H., Parkland Wash. Phone 7834-J-2.
- Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
- Høeg, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 264 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Larsen, N. Astrup, The Language School, Nanking, China.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Neale, Th. P., 417—29th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4279.
- Otteson, Past. Otto, 714 25th St., Astoria, Oregon.
- Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Proux, Past. H. A., So. 319 Chandler St. (in rear of church, E. 212 Third Ave.), Spokane, Wash.
- Proux, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., Port Madison, Wn.
- Skonhovd, M., Stanwood, Wash.
- Stensrud, E. M., 2465 Howard St., San Francisco, Cal.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Leknes, Andrew L., Kasserer for in Armlæstionen i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St. Bellingham, Wn.

The Stephen Home.
Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det gamle Hjem for unge Mand.) Bøse, billige Værelser for Reisende. 201 1-2 Grand Ave., en Bloek fra Gamlehorne.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Indtelt 1,500,000. Vær med og delta i Arbejdet.

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER
Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear
FASHION CRAFT CLOTHES
Fit, Workmanship and Materials Guaranteed
Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Pres.
708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN
GRADUATE OPTICIAN
906 C Street
Eyes Examined
23 Years in Tacoma

ANNOUNCEMENT
Franklin W. Williams announces that he has begun the general practice of law at 434 Provident Bldg., Tacoma, Wash. Office Phone Main 4024.

Det Norske Emigranthjem.
45 Whitehall St., New York.
Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel De "runners," som udgiver sig for Dampskibslinjens Agenter. Men Dampskibslinjens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. ear til Døren.

Centralia, Wash.
 er et Centrum for al Verabane-
 Trafik i Sydvest Washington. Fle-
 re store Kulminer og Sagmøller i
 og i Nærheden af Byen. Frugt-
 bart Land i Omegnen til rimeli-
 ge Priser. 10,000 Indbyggere.
 Norsk Menighed. For nærmere
 Oplysninger, skriv paa Norsk eller
 Engelsk til
Rulien Real Estate and Invest-
ment Co.,
 Centralia, Washington

Ben Olsen Co.
 Plumbing
 and Heating
 Main 392-A 2394
 1130 Commerce Street
 Tacoma Wash.

Phone 6
CARL O. KITTELSEN
 Successor to
 Calhoun, Denny & Ewing
 Real Estate, Insurance, Bonds
 and Loans.
 219 East Yakima Ave.
 North Yakima, Wn.
 Correspondence solicited in
 English and Norwegian.

Phone Main 2233
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 908 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET
 H. Berger, Proprietor
 Dealer in
 Fresh, Salt and Smoked Meats
 Live Stock of All Kinds
 Bought and Sold
 Phone Main 7843-R3

Øst dem som abetterer i Herald.
SCANDINAVIAN AMERICAN
BANK
 of Tacoma
 ASSETS OVER
TO MILLIONER DOLLARS
 11th & Pacific
 4 Procents aarlig Rente
 Ikker vi til Spareindskud to Gange
 om Aaret
 Begynd nu med \$1.00 eller mere.
 J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
 V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E.
 C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
 Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
 Geo. G. Williamsen, Directors.

The Pacific Lutheran Academy
 AND
Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
 ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; modern
 Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
 Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
 teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
 Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
 College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
 Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
 eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
 \$150.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.
 Address N. J. HONG, Principal
 Parkland, Wn.

P. Oscar Storlie & Co.
 Norsk Begravelses Bureau
 Telefon: Main 1122

DRS. DOERRER & BLODGETT
 DENTISTS
 1156 Pacific Avenue Room 206
 Tel. Main 4551
 Tacoma Wash.

Berglund Bros.
 Kaffehus
 Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
 de, Sukker og Kager for
bare 5 Cents
 1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.
 Skandinavisk Begravelsesbureau
 910-912 Syd Tacoma Ave.
 Tacoma, Wash.
 Main 7745 A-4745

Mr. P. Oscar Storlie, den ner-
 ste Begravelsesagent i So. Tacoma,
 der i nogen Tid har drevet sin For-
 retning i Kompani med Mr. H. W.
 Herrow, har fjæpt denne ud, og vil
 fortsætte Virksomheden under Firma-
 navn P. Oscar Storlie & Co. Mr
 Herrow er flyttet til Eatonville.

John Holleque W. H. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY
 Gen'l Merchandise, Groceries,
 Hardware, Hay, Grain, Feed
 Main 7483-33 Parkland, Wa.

Lien's Pharmacy
 Skandinavisk Apothek.
 Ole B. Lien. Harry B. Selvie
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig
 M. 7314 1102 Tacoma Ave

Oplag fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
 Biletter paa alle første Klases
 Linier
VISELL & EKBERG
 1321 Pacific Ave.

S. T. LARSEN PHARMACY
 17th and Tacoma Ave.
 DRUGS, CHEMICALS AND
 TOILET SUPPLIES
 Prescriptions a specialty
 We import our Cod Liver Oil direct
 from Norway
 Phone Main 504 Tacoma, Wn.

Phone Main 7220
CARL B. HALLS
 Norsk Advokat
 408 Lyon Building
 Third & James Seattle, Wn.

St. Johns House.
 Furnished Rooms, single and for
 Housekeeping. Reasonable Prices.
 T. K. SKOV, Propr.
 1020 L-2 So. Tacoma Avenue
 Phone Main 2565

Anthony M. Arntson
 NORSK ADVOKAT
 614-5-6 Fidelity Bldg.
 Phone Main 6305
 Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
 & C. JACOBSEN
 NORSKE ADVOKATER
 501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING
 Norsk Læge
 French Block, 13th and Pacific Av.
 Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om
 Søndagene Høste Aftale
 Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
 Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli
 Behandler Sygdomme i
 Øren, Næse, Hals og Bryst.
 Kontortid Kl. 1-3 e. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
 Kl. 7-8 e. m.
 Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HYSLIN
 Office 1291-5 Fidelity Bldg.
 Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
 Evenings 7:30 to 8:30
 Sundays 10 to 11 A. M.
 Phone Main 400
 Residence 924 No. 1 St. Main: 569
 Home calls made preferably out-
 side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. E. STEBBINS, D. D. S.
 Tandlæger
 507 Realty Bldg.
 Telephone Main 5195
 Tacoma, Wash.

(Forts. fra Side 6.)

Saa samme Tid som Dr. Anderson besøgte Skolen var ogsaa Past. Jøse her i et lignende Ordrede. Han er nemlig Medlem af Sammenslutningskomite og besøgte her Religions-timerne for at finde ud om Religionundervisningen svarer til de krav Skolebestyrelsen stiller til sine Skoler. Vi har endnu ingen Rapport hørt fra denne Komite, men haaber, at ogsaa den vil finde Skolens Arbejde tilfredsstillende. Thi for os kristne maas det altid staa som det vigtigste at vor Skole er en kristelig Skole, uanset enten den vil betragtes som eller som i Verdens Sine.

Bellingham.

Søndag den 10de Mai holdtes Konfirmationsgudstjeneste i Sankt Menighed. Følgende unge sørgede sit Taabølste: Raymond Boy, Oliver Berg, Agnes Berg, Ella Berg, Ojovdis Michelsen, Agnes Rane, samt en Børn der i længere Tid har modtaget Undervisning. Gud bevare dem alle i Vagten. Alle Forretningerne udførtes i det engelske Sprog. Offer optoges til Indremissionen. Den Aftenen holdtes Allergangsgudstjeneste.

Tirsdag Aften holdtes en "reception" i Sankt Anne, for de nu konfirmerede. Taler holdtes af Gustav Schalm, Rasmus Hansen, Chas. Schalm og Menighedens Præst. Heret sang flere Sange og Miss Olga Miller sang en Solo og Olga Hansen spillede Piano.

K. Knutsen der her har tilhørt St. Johannes Menighed af Lawrence kaldet er nu med Familie flyttet til Bellingham og har meldt sig ind i Menigheden. Ugeledes Mrs. Olive Jacobsen der nylig er kommen fra Norge.

Forrige Uge var E. Lee, en Broder af P. P. Lee her som Besøg. Han er bosat i San Francisco.

Handomsforrængerne Skaar afsluttede ierrige Lovdag til Bille for denne Sæson med en vellykket Feit. Den besluttede at holde en Par Fester ud paa Sommeren.

Sankt Menighed skal i Sommer holde en Maanedes Religionsstole. Den skal begynde Mandag den 6te Juli med Miss Marie Tullian som Prædikerinde.

I Vor Præstes Menighed holdtes Konfirmationsgudstjeneste den 17 Mai. Følgende sørgede sit Taabølste: Carl Wasse, Runt Qunde,

Senora Søndelickson, Marie Humbo, Ida Jacobson, Alice Scarfeth, Mable Burg, Anna Lindstedt, Isabelle Bus og Jennie Olson. Maatte den naadige Gud bevare dem alle i Vagten. Heret sang et par Sange. Offer optoges til Indremissionen, størst \$34.75.

Den Eftermiddagen holdtes Allergangsgudstjeneste og ret mange benyttede sig af Andeningen og nød den hellige Madvarer.

Lige efter denne Gudstjeneste foretoges en Prædiker i det Sankt Otto Skolen, en ung Amerikaner, der nylig er bleven konfirmeret og begjæret Optagelse i Menigheden blev viet til Pige Wasse, en af Menighedens unge Piger. Efter Bilsen drog Brudeparret til Præstens Høderes Hjem hvor "The wedding reception" blev holdt.

Ved Gudstjenesten den 17de Mai blev P. Paulsen og J. Johnson optagne i Menigheden.

Tredag Aften den 22. Mai holdt Vor Præstes Menigheds Kvindeforening sin halvårlige Feit og Bazar. Den var en i alle Maader vellykket Feit.

Onsdag Aften den 1de Juni holder Menigheden en "reception" for de nu konfirmerede. Et Program bestaaende af Sang, Musik og Taler vil blive udført.

Religionsstolen i Vor Præstes Menighed begynder Mandag den 6te Juli med Miss Ingeborg Raskel fra Seattle som Prædikerinde.

Søndag Aften den 7de Juni holdes Sånggudstjeneste i steden for den almindelige Gudstjeneste. Heret der her gjennem hele Vinterens arbeidet troelig vil paa denne Maade afslutte sit Arbejde for Sommerferien.

Spottet.

En Mand, der vilde i en Postvogn, togte at underholde sine Medrejsende ved, saa godt han kunde, at spotte den hellige Skrift. Han udtalte derunder blandt andet: Gud Spaadommens angaar, saa er disse gamle vitt skreue lang Tid, efterat de ontalte Begivenheder har fundet Sted." Han fik da følgende Svart af en tilstedeværende Herre: "Det varre mig da tilladt tillfeld at anføre en døit merkelig Spaadom: I de sidste Dage skal der komme Spottetere, som vandrer efter sine egne Vøtter, 2 Petr. 3. 3. Jeg overlader til Skribet at afgjøre, om ikke Opfuldelsen af denne Spaadom har fundet Sted længe efter Spaadommens Afsluttele." Spottetere lang—S. og S.

Efter Konfirmationen.

I „Angdommens Bog“ fortæller Pastor Skogard-Petersen:

Der var en Gaardmand, som laa sig til Tøden. Han var ogsaa skolefog. Han var sterkt anføgt, og det varite, der funde troste den gamle Mand, var et Møde om hans Dødsgeaar.

Dagen efter at han var bleit konfirmeret var han bleuen angst for, at han havde lovet mere end han kunde holde. Han havde lovet at forlære Djævelen og alt hvad han er, og at bliue i Troen paa den kreenlige Gud. Og det syntes han ikke, at han maagte. Han havde ikke forstaaet hvad saa mange unge ikke forstaa, at det inderite i Forsagnen og Troen er Villighed til at lade sig hjælpe af Gud og det er aldrig over Gane.

Saa gif han op i „Skovtuen“, la- stede sig paa en vaskel og gaad. Der fundt han hans Fader ham, Naheren foritod han ikke, men sagde blot: „Sood ligger du her og brøler for?" Skrub heller ned og faa noget Mad.

— — — Saa listede Drengen sig op. Han gif for Enden af Gadelangden, og der brøst han i Grand igjen. Saa han stod der som en gammel Træskomager forbi. Han var godt færdt paa Gaarden og vilde høre, hvad der var iteien. Drengen forstulte da alt. Da togde den gamle Mand: „Du tror, jeg sender den Engdem du li- der at. Den leder Bedemølle efter Gud, og det er en god Engdem; den ender med Omvendelse til Salighed, som aldrig fortredes (2 Kor. 7.10). Det trostede Drengen; han blev glad ved den Tanke, at han led af en Gud- dom som ikke ender med Tød, men Salighed. Og det trostede han endnu paa hans gamle Mor, da han led af samme Sødsm.

(Luth. Sendeb.)

Den tomme Øreb.

Vakkermorgen var Allergangens, hvor de havde lagt Jesu Lig, som — derom kan der ingen Tvil være. Ellers kunde jo Jøderne let have modbevist at Tale om Jesu Opstaa- delse ved at fremdrage Liget. Men hvorledes var det gaaet til, at Øre- den var bleuen tom? Der fundt man at være tre Muligheder:

(1) Jøderne kunde have hemag- tigt sig Liget. Det er ikke godt at indse hvorfor de skulde have gjort det. Men havde de gjort det, var de jo sikker konnet frem med det da Jesu Apostle 50 Dage derefter for- fundte hans Opstaaelse. Saa var al Tale derom konet til Jorden. Den Mulighed er ogsaa udelukket.

WEDDING STATIONERY

Printed or Engraved See my samples and get my prices

FRANK M. WALLER, Printer

Cor. 12th & Pacific Ave. Main 147 Tacoma

(2) Saa kunde Jesu Disciple have stjålet Liget. Det sigte udprechte Forstærne jo senere. Men hold det var tilfældet, saa var jo Disciplene bevindte Bedragerer, naar de senere fortruede hans Opstaaelse. Men er det og tænkelig, at de med en saadan Maan som Grundlag kunde drage ud for at erobre Verden for Kristus? Hvorin skulde deres Led saa have faaet den Overbevisningens Magt, som de havde? Og mon om det er tænkelig, at de funde gaa i Tøden derpaa, hvis det ikke var fundt? An- hvor, der har blot den mindste Or- nelsekundskab kunne indse, at det er umuligt.

(3) Men saa mon Jesus selv være gaaet ud af Graven. Hvorledes skal vi forstaa det? Der er dem som si- gere: „Jo, han var som flindet og da han vaagne, spurgte han selv Graven." Men Stenen var været her. Hvinderne vilde ikke hørden de skulde saa den fra; det vilte de neten om underveit til Graven. Mon saa en Mand indfra kunde stæve det? Og mon den, der havde faat et saadant Svadtilf i Siden, som Jesus til, kunde leve og igies? Forstaaet ndgik der Sand og Mod af Svaret — et Vidnesbød om, at han virkelig var død. Og endelig, hvis han saa havde været flindet og var vaagnet og gaaet ud af Graven — lad ham saa ogsaa være flindet forbi Vagten — hvor er det saa tæn- keligt, at han sporløst skulde være forsvundet? Saa, om hvem alles Tanke havde kredset i de sidste Kar, hvorledes kunde han forlovide i Menighden? Og selv, om han selv kunde have holdt sig stille, hvad vil der vært ved at tænke, mon saa ikke Forstærne nok skulde saa opføret ham? Vel, ogsaa denne Forklaring er umulig.

Men saa er der ingen anden Øs- ning end denne, at Gud har staaet kam fra de Tøde som Evangeliet fortæller. Se Ap. 9; 26, 23; 1 Kor. 15, 20; Gal. 1, 18; Gal. 1, 5.—J. 11, 2. i Søndagsbl.

Fixtures Supplies

E. B. ELLINGSON

PLUMBING

Get prices before you buy.

Parkland Wash.